

Nový přednosta Okresního úřadu Břeclav Ing. Dymo Piškula

Usnesením vlády České republiky ze dne 28. července 1999 č. 792 byl s účinností od 1. srpna

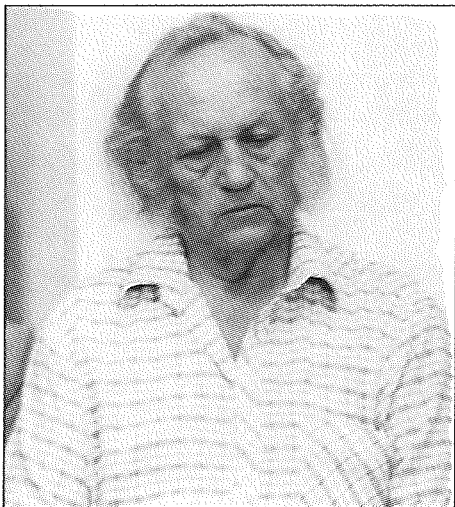
téhož roku jmenován do funkce přednosty Okresního úřadu Břeclav Ing. Dymo Piškula.

Ing. Dymo Piškula se narodil 4. září 1966 ve Valticích. Po ukončení základní školy absolvoval Gymnázium Břeclav a poté studoval na Střední ekonomické škole ve Valašském Meziříčí nástavbu se zaměřením na informatiku a účetnictví. V letech 1985–1989 studoval na fakultě ekonomické Vysoké školy báňské v Ostravě v oboru národohospodářského plánování. Po jejím ukončení začal pracovat ve funkci samostatného ekonoma Státní banky Československé v Břeclavi. Po listopadových událostech působil ve funkci hlavního informatika Komerční banky Břeclav. V roce 1993 přijal místo ředitele pobočky Eko-agrobanky a posléze byl do roku 1997 ředitelem pobočky Union banky. V roce 1998 povýšil v rámci Union Group na místo vrchního ředitele Banku Przemysłowego v Lodži pro řízení celé pobočkové sítě v Polsku.

Ing. Dymo Piškula, který nikdy nebyl členem žádné politické strany, aktivně pracoval jako člen finanční komise města Břeclavi, z pozice bankovního úředníka se podílel na tvorbě rozvojových programů podniků i obcí břeclovského okresu. Kromě ekonomie patří k jeho hlavním zálibám sport.

Evženie Klanicová

Zemřel malíř František Hodonský

Koncem roku 1999 zasáhla nejen břeclovskou výtvarnou veřejnost nečekaná zpráva o smrti známého malíře, výtvarníka a obdivovatele jihomoravské přírody pana Františka Hodonského staršího.

František Hodonský se narodil 28. března 1925 v Moravském Písku, většinu tvůrčího života však prožil v Břeclavi. Vyučil se malířem dekorací ve Zlíně, na uměleckoprůmyslové škole v Uherském Hradišti byl žákem Vladimíra Hrocha a Jana Blažka. Ve Zlíně studoval na odborné škole u prof. Jana Kobzáně, v Brně soukromě navštěvoval ateliér akademického malíře Josefa Zamazala.

František Hodonský uspořádal přes třicet samostatných výstav. V letech 1963, 1971 a 1975 v břeclovském okresním kulturním středisku, v roce 1967 v Galerii výtvarného umění v Hodoníně, v roce 1981 v galerii Dílo v Brně, v roce 1984 na lednickém zámku, dále vystavoval např. v Mikulově, Hustopečích, Kyjově, Moravském Písku a Českých Budějovicích.

Z téměř 20 společných výstav jmenujme např. zlínský Salon výtvarníků jihovýchodní Moravy, členské výstavy Sdružení výtvarných umělců moravských v Hodoníně, Pálavská zastavení a Pálavské návraty v různých galeriích břeclavského okresu.

František Hodonský byl členem Svazu českých výtvarných umělců, Českého fondu výtvarných umělců, Sdružení výtvarných umělců moravských a Unie výtvarných umělců jihovýchodní Moravy. V roce 1998 mu byla udělena Cena Masarykovy akademie umění za uměleckou tvůrčí činnost, v únoru roku 2000 obdržel in memoriam Pamětní list za příkladnou reprezentaci a propagaci břeclavského regionu.

František Hodonský tvořil nejen v ateliéru, např. „U beránka“, jak vzpomíná Karel Křivánek v posmrtném katalogu pod názvem Světlo a voda, výběr z díla 1949–1999, ale zejména v plenéru. Celou jeho tvorbou se jako Adrianina nit vine a odráží láska k jižní Moravě, kterou vštepoval i svým třem synům. Byl znalcem a obdivovatelem zdejší přírody a trvalé mladistvé okouzlení ho nutilo ke stálému objevování nových a neotřelých pohledů. Jeho živoucí krajiny jsou plné poetického kouzla. Jak sám říkával, nemusel v přírodě nic hledat, protože mu vše sama nabízela. I klid, intimitu a útulnost, citové vzrušení a radost, až se zatočí hlava.

František Hodonský kráčel více než padesát let svou vlastní uměleckou cestou. Jeho starší obrazy

jsou dokladem věcné transpozice námětů, jsou detailně i barevně propracované, jsou důkazem vnímavého pozorování. Tomu se nikdy nezpronevřil. Postupně je však realistická podoba krajiny v díle eliminována. Směřoval přes dokonalé výtvarné podání a zahuštění výrazu k prostorovému a barevnému zjednodušení a důrazu na vnitřní poetiku námětu. Jeho krajiny však nejsou únikem do světa snu, jsou vědomým a záměrným příklonem k tvrdé zemitě realitě. V posledním tvůrčím období se jeho projev ještě více posunul, stal se vzdušnějším, křehčím. Ve výše zmíněném katalogu PhDr. Ilona Tunklová píše: „Stále více užíval pastelů, které mu tento postup umožňovaly realizovat. Barevné plochy a lehké tahy štětcem či křídou vytvářely chvějivé předivo barevných světel a stínů, z něhož se rodily jednotlivé formy. Prostor byl budován harmonizací barev, gradací světla a stínů spíše než liniemi a souvislými plochami. Toto rozostření obrysů může snad naznačovat hlubší myšlenkové významy – vzájemné propojení jednotlivosti s prostředím, sepětí člověka a země, duchovního a hmotného. Jako by s přibývajícím lety začal hledat hlubší filozofický podtext své tvorby.“

František Hodonský žil temperamentně, radostně, optimisticky. Vyznával přátelství k lidem a lásku k přírodě. Rozdával, hledal a nacházel. Malířská paleta osiřela, hodnoty ale zůstávají.

Marta Ondrášková

Odešel MUDr. Josef Kobzík

MUDr. Josef Kobzík zemřel náhle, v pondělí 16. října 2000 ve věku 71 let. Rodina, přátelé a známí se s ním rozloučili v pátek 20. října v kostele sv. Václava v Břeclavi a doprovodili ho na hřbitov v Poštorné.

Jako lékař pracoval v oblasti hygieny, nejdříve v Brně a po roce 1968 ve funkci vedoucího oddělení epidemiologie na Okresní hygienické stanici v Břeclavi.

Dr. Kobzík, starobřeclavský rodák, se zapsal do dějin okresního města především jako významný představitel veřejného a kulturního života. Proslavil město Břeclav a rodný kraj doma i v cizině s národopisným souborem Břeclavan, jehož byl spoluzakladatelem, dlouholetým uměleckým vedoucím a přímáškem. V posledních 45 letech výrazně ovlivnil zájem široké veřejnosti o lidové umění a zvláště o folklór Podluží i kulturní a společenský život Břeclavska. Břeclavan dosáhl pod jeho vedením vynikajících výsledků. V průběhu desetiletí jim prošli zpěváci, muzikanti a tanečníci z celého Podluží i z přilehlých oblastí, zase se tam vraceli a získané znalosti a zkušenosti z Břeclavanu využívali pak v práci v místních slováckých krúžcích. Dr. Kobzík se svou muzi-

kou měl v období svého vzniku v 50. letech zásadní význam pro obnovení přerušené hudecké tradice na

Podluží. Břeclavan se pak stal vzorem pro další cimbálové muziky i na hanáckém Slovácku a na Mikulovsku.

Dr. Kobzík byl člověkem, kterému nikdy nebylo lhostejné, co se kolem něho děje. Zajímalo ho, jak lidé žijí, a snažil se jim pomoci. Svými osobitými názory a postoji se dostal v průběhu svého života do složitých situací, které překonával odvahou a cílevědomou prací. Nedopřál si oddechu ani v době zaslouženého odpočinku. V roce 1998 se aktivně zapojil do práce v městském zastupitelstvu jako člen České strany sociálně demokratické. Přinášel do činnosti zastupitelstva jistý klid, vyrovnanost a moudrý nadhled.

PhDr. Doubravka Ševčíková

Za PhDr. Milenou Horňanskou

V pátek 3. srpna 2001 se v obřadní síni brněnského krematoria rozloučili příbuzní, přátelé a známí s paní doktorkou Milenou Horňanskou, která zemřela po těžké nemoci 26. července ve věku 71 let.

Doktorka Horňanská již od mládí tíhla ke knihám a všemu krásnému. Tato láska jí v pozdějších letech pomohla překonat i nelehká životní období. Zájem o historii a umělecké památky ji přivedl na filozofickou fakultu v Brně, kde vystudovala dějiny umění.

Po absolvování vysoké školy pracovala krátce mimo vystudovaný obor. Pak nastoupila do regionálního muzea v Mikulově, kde působila od roku 1961 jako ředitelka. S elánem jí vlastním se dala do přípravy nových muzejních expozic v prostorách mikulovského zámku, a to zejména celostátní expozice vinařství. Svými organizačními schopnostmi pomáhala i při dotváření zámeckého areálu. Její činností práce tak přispívala ke kulturnímu rozvoji města Mikulova.

I když jí tato činnost zcela naplňovala, odešla v roce 1974 z Mikulova do Brna, aby byla blíže své rodině. Nastoupila do tehdejšího Krajského střediska památkové péče a ochrany přírody, kde plně zúročila poznatky získané svým vysokoškolským studiem.

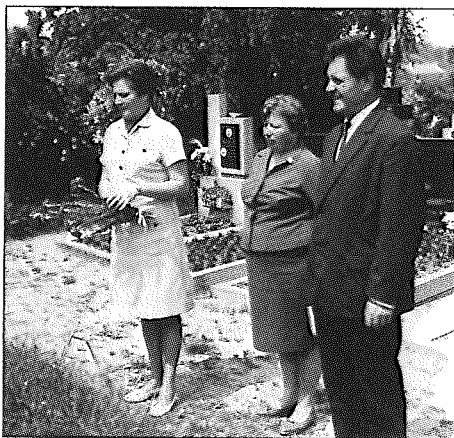
I po odchodu do důchodu neztratila zájem o veškeré kulturní a společenské dění. Pomáhala v této oblasti, když bylo třeba. Po roce 1989 působila na referátu kultury KNV v Brně.

Za svou celoživotní práci získal dr. Kobzík společenskou vážnost, prestiž a mnohá ocenění. Připomínám alespoň dvě poslední: v roce 1996 při příležitosti oslav 950. výročí první písemné zmínky o Břeclavi mu byla udělena Cena města. V roce 2000 byl vyznamenán Cenou přednosty Okresního úřadu v Břeclavi za příkladnou reprezentaci a propagaci břevlavského regionu v oblasti folklóru a za významný podíl na rozvoji okresu.

Město Břeclav i okres Břeclav, národopisný region Podluží a celé Slovácko ztratily v dr. Kobzíkovi osobnost mimořádného významu.

Po úmrtí svých nejbližších se ponejvíce věnovala své zahradě, kde se těšila především pěstováním květin. Osud jí však nedopřál dlouhých let.

V našich vzpomínkách zůstane paní doktorka jako upřímná a zásadová žena. Uměla se radovat ze změn k lepšímu a své pocity přenést na každého ve svém okolí.

PhDr. Milena Horňanská první zleva